

147. ЖУДЊА ЗА ПОСТОЈБИНОМ

p *mf*

1. Кад до - ђе смрт, Што к' Бо - гу нас

И на - шем ми - лом Спа - су во - ди,

p *f*

У о - нај сјај, Где у бес - крај Бла - же - ни

збор пред пре - сто - лом Му по - ји.

2. Беж'те сласти, Светске части!
Срце ми к' небу чезне само,
Где тугу, знам, У радост нам'
Претвара Господ у вечности тамо.
3. О блажен град, Кој' има зид
И врата од драгог' камења, -
А граду том Бог с' Јагњетом
Сву светлост вечну даје без престанка.
4. Блажени ми Там' ћемо сви
Обући с' у хаљине беле; -
Где ће наш глас Пред Божиј' крас,
Одјекнут' песмом од радости веље.
5. Кад дође смрт Што из свег' туд,
Из патње тамо нас доводи,
Где радост сва И блаженства
Нас кроз сву вечност обузима ћ' свугди.